

Sygn. akt VI GC 263/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Krztoń

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...), (...), C. Juan O. 14- (...) S. z/s w Hiszpanii

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w R.

o ustalenie nieistnienia, stwierdzenie nieważności, ewentualnie uchylenie

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda (...), (...), C. Juan O. 14- (...) S. z/s w Hiszpanii na rzecz strony pozwanej (...) Sp. z o.o. w R. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów postępowania w sprawie.

Sygn. akt VI GC 263/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 13 grudnia 2013 r.

Pozwem wniesionym w sprawie w dniu 30.07.2013 r. powód (...), (...) przeciwko(...) sp. o.o. wniósł o ustalenie nieistnienia na podstawie art. 189 kpc, uchwał zgromadzenia wspólników spółki (...) sp. z o.o. w R., a to:

- z dnia 30 czerwca 2013 r. w sprawie przyznania członkom zarządu nagród w związku z przyczynieniem się do dobrego wyniku finansowego spółki w (...), ,

- z dnia 30 czerwca 2013 r. w sprawie wyrażenia przez zgromadzenie wspólników zgody na zakup przez (...) sp. o.o. nieruchomości,

- z dnia 17 lipca 2013 r. w sprawie odwołania J. R. z funkcji członka zarządu pozwanej spółki,

ewentualnie o stwierdzenie nieważności w/w uchwał na podstawie art. 252 § 1 ksh ewentualnie o ich uchylenie na podstawie art. 249 § 1 ksh oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wyjaśnił, że działalność pozwanej spółki polega m.in. na wspieraniu rozwoju przedsiębiorczości, innowacyjności, konkurencyjności podmiotów gospodarczych, działań na rzecz integracji europejskiej, oraz działalności wspomagającej technicznie, szkoleniowo informacyjnie podmioty realizujące w/w cele.

Działalność koncentruje się na doradztwie unijnym w zakresie pozyskiwania dotacji, zarządzania projektami unijnymi, ma charakter non profit, a ewentualny zysk przeznaczony jest na działalność spółki.

Dalej powód wyjaśnił, że w lipcu 2012 r. przystąpił do pozwanej spółki obejmując 24,69 % udziałów w kapitale zakładowym.

Powyższe było związane z zawarciem jednocześnie przez powoda z pozwaną spółką umowy inwestycyjnej, której celem było rozwój pozwanej spółki w szczególności poprzez stworzenie Centrum Szkoleń (...). Powód w oparciu o w/w umowę uiszczył kwotę 150 000 zł. na rzecz pozwanej spółki, nie otrzymując jednak żadnego wpływu na jej działalność, będąc izolowanym przez pozostałych wspólników P. W. (1) i M. S..

Powód wskazał też, iż w razie niewyegzekwowania dalszych kwot z umowy inwestycyjnej wspólnicy ci zostali upoważnieni do przejęcia udziałów powoda w pozwanej spółce.

Na uzasadnienie żądania stwierdzenia nieistnienia ewentualnie nieważności uchwał powód podniósł, że zgromadzenie z dnia 30.06.2013 r. i 17.07.2013 r. zostało zwołane przez członków zarządu t.j. P. W. (1) i M. S., których mandaty uprzednio wygasły na skutek upływu trzyletniej kadencji, zatem nie doszło w ogóle do zwołania zgromadzenia wspólników. Wskazał, że jedynym członkiem zarządu w dacie zwołania zgromadzenia był J. R..

Dalej zarzucił, że zwołania zgromadzenia nie poprzedziła obligatoryjna uchwała członków zarządu o jego zwołaniu, niedopuszczalnym było zaś jego zwołanie tylko przez niektórych członków zarządu z pominięciem pozostałych. Nie zostało nawet zwołane zgodnie z regulaminem zarządu posiedzenie zarządu na którym miały być podjęta stosowna uchwała.

Powyższe uniemożliwia w opinii powoda skuteczne podejmowanie uchwał przez wadliwie zwołane zgromadzenie wspólników.

Na uzasadnienie żądania uchylenia spornych uchwał odnośnie uchwały nr 9 z dnia 30.06.2013 r. w przedmiocie przyznania nagród dwóm członkom zarządu, powód podniósł naruszenie dobrych obyczajów i pokrzywdzenie wspólnika oraz naruszenie interesu spółki.

Powód wskazał na pominięcie trzeciego z członków zarządu, nadto na brak uzasadnienia dla przyznania nagrody pozostałym dwóm, jako że dobry wynik finansowy został osiągnięty dzięki wpłacie powoda i działalnością wyznaczonego przez niego członka zarządu.

Dalej powód podniósł, że wypłata nagród dwóm członkom zarządu będącym równocześnie udziałowcami spółki, przy jednoczesnym charakterze działalności spółki jako non profit i umownym zakazie podziału zysku pomiędzy wspólników stanowi formę ukrytej wypłaty zysku. Powyższe ma to znaczenie, że głównym źródłem przychodów pozwanej spółki są środki pozyskiwane z programów unijnych, część konkursów wymaga, aby spółka była organizacją non-profit. Ukryta wypłata zysków wspólników może pozbawić spółkę źródła finansowania, co godzi w jej interes.

W przedmiocie uchwały nr 10 z dnia 30.06.2013 r. co do wyrażenia zgody na nabycie przez spółkę nieruchomości powód zarzucił sprzeczność z dobrymi obyczajami i naruszenie interesów tak wspólników jak i spółki.

Powód zarzucił, iż zakup nieruchomości, której właścicielem jest jeden ze wspólników, po cenie zawyżonej jest sprzeczne z dobrymi obyczajami, uszczuplając majątek godzi w interesy spółki i wspólników, jak też także stanowi ukrytą wypłatę zysku. Zakup nieruchomości bez uzasadnienia gospodarczego skutkuje także zamrożeniem aktywów spółki.

Odnośnie uchwały nr 3 z dnia 17.07.2013 r. w przedmiocie odwołania członka zarządu J. R. powód zarzucił naruszenie dobrych obyczajów, interesów spółki oraz wspólnika - powodowej spółki.

Powód zarzucił uchwale sprzeczność z umową inwestycyjną, zgodnie z którą powód miał prawo wyznaczać członka zarządu. Odwołanie jego członka zarządu naruszało więc dobre obyczaje. Dalej wskazał, na brak obiektywnych podstaw do jego odwołania. Powód powołał się także na okoliczność celowego izolowania powoda od spraw spółki i zablokowanie projektu wdrażanego przez odwołanego członka zarządu i powoda, a to powołania Centrum Szkoleń (...). Powyższe ograniczało rozwój spółki, godząc tym samym w jej interesy. Powód wskazał, że z jednej strony wpływ powoda na działalność spółki był ograniczany, jednocześnie pozwana spółka domaga się zapłaty pozostałej kwoty z umowy inwestycyjnej. Konsekwentnie podejmowane działania mające na celu przejęcie całkowitej kontroli nad spółką z pominięciem powoda godzą w jego interesy.

Na uzasadnienie legitymacji czynnej powód wskazał, iż głosował przeciwko uchwale, po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu, zachowany został termin do wytoczenia powództwa.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwany przyznał okoliczności dotyczące celu działalności pozwanej spółki w tym, iż miała powstać jednostka szkoleniowa Centrum Szkoleń (...) ((...)) , w oparciu o potencjał organizacyjny i finansowy powodowej spółki, którą zarządzać miał wyznaczony przez powoda członek zarządu.

Pozwany zaprzeczył jednocześnie ograniczaniu roli powoda w jej działalności oraz aby umowa inwestycyjna w której ustaleniu treści czynnie brał udział powód była dla tego ostatniego niekorzystna.

Pozwany zarzucił, że od początku zamiarem powoda nie było angażowanie się w działalność pozwanej spółki, zobowiązania powoda wynikające z umowy inwestycyjnej nie zostały zrealizowane. Co więcej powód podpisując umowę inwestycyjną z pozwanym i nawiązując z nim współpracę, wszedł w posiadanie wiedzy co do jej działalności i know-how, co następnie wykorzystał zakładając spółkę konkurencyjną (...) sp. z o.o.

Pozwany zarzucił też, iż zamiarem powoda nie było budowanie w oparciu o swój kapitał doświadczeń rozwoju pozwanej spółki, ale jej wykorzystanie do pozyskania i dalszego transferu środków unijnych właśnie za pośrednictwem (...) na rzecz spółek powiązanych z grupą P.. Powyższe, jak też powołanie spółki konkurencyjnej oraz działania destrukcyjne wobec spółki pozwanej stało się przyczyna odmowy współdziałania przez wspólników pozwanej spółki z powodem.

W przedmiocie żądania uznania uchwał za nieistniejące na podstawie art. 189 kpc pozwany podniósł, iż w dacie zwołania obu zgromadzeń wspólników mandat członka zarządu M. S. i P. W. (2) sprawowali w oparciu o uchwały z dnia 28.02.2011 r. do dnia 28.02.2014 r. Pozwany wskazał, że powód nie podnosił uprzednio żadnych zastrzeżeń co do prawidłowości reprezentacji pozwanej spółki. Jeśli za zasadne uznać argumenty powoda, to nieważną byłaby umowa inwestycyjna z daty 13.07.2012 r. oraz uchwały zgromadzenia wspólników z dnia 13.07.2012 r. w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego i przeznaczenie nowych udziałów do objęcia przez powoda, w konsekwencji udziały powoda należałoby uznać za nieistniejące.

Dalej pozwany wskazał, że na zgromadzeniach wspólników z dnia 30.06.2013 r. i 17.07.2013 r. obecny był cały kapitał zakładowy i nikt nie zgłosił sprzeciwu co do odbycia się zgromadzeń, wszyscy wspólnicy aktywnie uczestniczyli w głosowaniu nad uchwałami. Akt głosowania przeciw uchwałom i żądanie zaprotokołowania sprzeciwu realizował art. 250 pkt 2 ksh co przemawia także przeciw uznaniu uchwał za niebyłe. Pozwany wyjaśnił także, iż powód kwestionował wyłącznie uznanie zgromadzenia z dnia 30.06.2013 r. za zwyczajne z uwagi na wcześniejsze zgromadzenie wspólników z dnia 11.03.2013 r. , które miało mieć taki charakter.

Dalej pozwany zarzucił, niewykazanie interesu prawnego z art. 189 kpc, nadto zaś zakwestionował możliwość zastosowania tego przepisu w świetle art. 252 § 1 ksh.

W przedmiocie żądania uznania uchwał za nieważne pozwany zarzucił, że powód wskazał wyłącznie art. 235 § 1 ksh , tymczasem prawo do zwołania zgromadzenia wynika także z art. 240 ksh i przysługuje wspólnikom.

Pozwany ponownie podniósł, że na zgromadzeniach obecny był 100 % kapitału zakładowego spółki i nikt nie zgłosił sprzeciwu, nadto zgromadzenia zostały zwołane przez legitymowanych członków zarządu. Pozwany podniósł, iż brak jest przesłanki nieważności podjętych uchwał, a to ich sprzeczności z ustawą. Nie jest takim przyznanie nagrody członkom zarządu, zgoda na zakup nieruchomości ani odwołanie członka zarządu. Wadliwe zaś zwołanie zgromadzenia wspólników może być potencjalną podstawą powództwa o uchylenie uchwały.

Odnosnie żądania pozwu uchylenia spornych uchwał co do uchwały w przedmiocie przyznania nagród członkom zarządu pozwany zaprzeczył naruszeniu dobrych obyczajów, podnosząc, że pominięty członek zarządu sprawował tę funkcję w 2012 r. krócej niż pozostali, nie wykazywał się równą aktywnością oraz nie uzyskał absolutorium za rok 2012, uchwała zaś w tym przedmiocie nie została zaskarżona. Nie ma także obowiązku nagradzania wszystkich członków zarządu.

Pozwany zarzucił brak naruszenia w/w uchwałą interesu powoda jako wspólnika oraz pozwanej spółki. Pozwany wskazał na konieczność rozgraniczenia dwóch sfer w jakich działają P. W. (1) i M. S., a to zaangażowanych kapitałowo udziałowców i założycieli oraz ich kompetencji jako członków zarządu i aktywności w ramach pracy zawodowej wykonywanej na tym stanowisku.

Odnosnie uchwały wyrażającej zgodę na nabycie nieruchomości pozwany zaprzeczył naruszenia dobrych obyczajów i interesu spółki. Zaprzeczył zawyżeniu ceny nieruchomości, wskazując na głośność argumentów powoda.

W przedmiocie uchwały odwołującej członka zarządu pozwany zakwestionował pojęcie dobrych obyczajów w rozumieniu wskazanym przez powoda w zakresie odwołania wskazanego przez niego członka zarządu. Wskazał, że jego działania naraziły spółkę na szkodę finansową. Podniósł nadto, iż na naruszenie dobrych obyczajów nie może powoływać się podmiot, który sam je łamie.

Pozwany wskazał, że nie jest zainteresowany żadną formą współpracy z powodem.

Na rozprawie w dniu 13 grudnia 2013 r. strony Sąd oddalił wniosek powoda o zawieszenie postępowania, o co powód wniósł powołując się na postępowanie przed tut. Sądem Gospodarczym pod sygn. VI GC 343/13 z powództwa o stwierdzenie nieważności uchwał z 28.02.2011 r. w przedmiocie powołania członków zarządu pozwanej spółki.

Sąd zwrócił pismo procesowe powoda /k. 182/ z uwagi na brak dowodu jego doręczenia stronie przeciwnej na podstawie art. 132 § 1 kpc.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania powód (...), (...) i pozwany (...) sp. o.o. w dniu 13.07.2012 r. zawarły umowę inwestycyjną o współpracy. Zgodnie z postanowieniami umowy zamiarem stron było ustanowienie Grupa P. z udziałem pozwanej spółki w celu udostępnienia kapitału oraz synergii wiedzy i doświadczeń, celem wspólnego rozwoju i poprawy rentowności.

Zgodnie z postanowieniami umowy powód miał objąć 24,69 % udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym pozwanej spółki .

Powodowi zostało przyznane prawo do wskazywania jednego członka zarządu w pozwanej spółce, przy czym zarząd miał składać się z trzech członków.

Zysk wypracowany przez pozwaną spółkę miały być przeznaczany w wysokości nie mniej niż 10 % netto na kapitał zapasowy spółki. Z zysku miały być także tworzone kapitał zapasowy oraz fundusze.

W pozwanej spółce miały zostać utworzone dwie jednostki : Centrum Doradztwa i Centrum Szkoleń (...), ta ostatnia miała rozwijać nowe usługi w oparciu o potencjał Grupa P..

Dowody: umowa inwestycyjna z dnia 13.07.2012 r. k. 67-72,

W dniu 13 lipca 2012 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki (...) sp. o.o. w R., podczas którego podjęto uchwałę o podwyższeniu kapitału zapasowego. Nowopowstałe udziały pozwanej spółki (...) sp. o.o objął powód (...), (...). Powód jako wspólnik pozwanej spółki objął 59 udziałów tj. 24,69 %.

Członkiem zarządu pozwanej spółki wskazanym przez powoda został J. R..

Dowody: protokół rep A numer (...) k. 51-59, protokół rep A numer (...) k. 61-65, Powyższe okoliczności były nadto bezsporne w sprawie.

W dacie 30.06.2013 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...).

Zgromadzenie zwołał zarząd pozwanej spółki. Zawiadomienie wystosowane do powodowa zostało podpisane przez P. W. (1) jako prezesa zarządu i M. S. jako wiceprezesa zarządu.

W protokole Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników wskazano, że 239 udziałów tj. 100 % kapitału spółki było reprezentowanego, a to M. S. -90 głosów, P. W. (1) -90 głosów i (...), (...)- 59 głosów.

Na zgromadzeniu podjęto m.in. :

- uchwały nr 5 , 6 udzielające absolutorium dwóm członkom zarządu z tytułu wykonywania obowiązków w 2012 r. w osobach M. S. i P. W. (1),

- uchwały nr 9 w przedmiocie przyznania członkom zarządu w osobach M. S. i P. W. (1) nagrody w związku z bezpośrednim przyczynieniem się do uzyskania dobrego wyniku finansowego spółki 2012 r.

Nagrody przyznano w wysokości po 16 000 zł. każdemu z nagrodzonych członków zarządu, jako uzasadnienie wskazując bezpośrednie przyczynienie się do uzyskania dobrego wyniku finansowego spółki w 2012 r.

- uchwały nr 10 w przedmiocie wyrażenia przez Zgromadzenie Wspólników zgody na zakup przez spółkę nieruchomości położonej w Ś. dla której Sąd Rejonowy w Rzeszowie prowadził księgę wieczystą nr (...) o powierzchni 0,83 ha za cenę 415 000 zł. oraz wykorzystanie kapitału zapasowego.

Współwłaścicielem w/w nieruchomości był wspólnik pozwanej spółki (...). Nieruchomość położona była w atrakcyjnej lokalizacji w bezpośrednim sąsiedztwie węzła komunikacyjnego S 19 autostrady (...), w miejscowości Ś. naprzeciwko Hotelu (...). Ostatecznie spółka odstąpiła od zamiaru zakupu działki, P. W. (1) zaś od zamiaru jej sprzedaży pozwanej spółce. Celem zakupu działki była inwestycja wypracowanego zysku w nieruchomość.

Przeciwko w/w uchwałom nr 9 i 10 głosował 59 głosami powód , żądając zaprotokołowania sprzeciwu.

Podczas zgromadzenia odbyło się także głosowanie nad uchwałą nr 7 w przedmiocie udzielenia absolutorium członkowi zarządu J. R. jako członkowi zarządu. Absolutorium nie udzielono, przeciwko uchwale nr 7 głosowało 180 głosów, za 59 głosów.

Dowody: wezwanie z załącznikami k. 74-79, protokół z dnia 30.06.2013 r. k. 98-108, uchwały nr 1-11 k. 109-120, lista obecności k. 121, odpis księgi wieczystej nr (...) k. 131-135, zeznania słuchanego w charakterze pozwanego P. W. (1) k. 272-273, zeznania słuchanej w charakterze pozwanej M. S. k. 273,

W dacie 17 lipca 2013 r. odbyło się Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Zgromadzenie zwołał zarząd pozwanej spółki, zawiadomienie wystosowane do powodowa zostało podpisane przez P. W. (1) jako prezesa zarządu.

W protokole Nadzwyczajnego Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników wskazano, że 239 udziałów t.j. 100 % kapitału spółki było reprezentowanego, a to M. S. 90 głosów, P. W. (1) 90 głosów i (...), (...) 59 głosów. Nikt nie sprzeciwił się odbyciu zgromadzenia.

Na zgromadzeniu podjęto m.in. uchwałę nr 3 w przedmiocie odwołania J. R. z funkcji członka zarządu.

Powód 59 głosami głosował przeciwko uchwale i zażądał zaprotokołowania sprzeciwu. Za przyjęciem uchwały oddano 180 głosów.

dowody: zawiadomienie z dnia 2.07.2013 r. z załącznikami k. 127-129, protokół nr (...) zgromadzenia z daty 17.07.2013 r. k. 255-258, lista obecności k. 262,

W/w zgromadzenia poprzedziło Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników z dnia 11.06.2013 r. , którego przedmiot obrad był analogicznym do tego z dnia 30.06.2013 r. Jednak wobec stwierdzenia uchybień zarząd zwołał ponownie zgromadzenia na dzień 30.06.2013 r.

Dowody: pismo z daty 6.06.2013 r. k. 162, protokół nr (...). 163-165, uchwały k. 166-169, lista obecności k. 170, zawiadomienie z dnia 13.06.2013 r. k. 171, pismo z daty 25.06.2013 r. k. 172,

Spółka (...) sp. o.o. w roku 2009 wypracowała zysk na poziomie 142 514,64 zł netto, za rok 2010 w wysokości 291 134,05 zł. za rok 2012 w wysokości 499 414,07 zł.

Dowody: kopia uchwały nr 3/ (...) k. 123, kopia uchwały nr 3/ (...) k. 125, kopia uchwały nr 3 z dnia 30.06.2013 r. k. 111,

Członkowie zarządu pozwanej spółki (...) otrzymują z tytułu pełnienia tej funkcji wynagrodzenie w wysokości po 7000 zł. miesięcznie. Nagrody dla zarządu uzależnione są od wyniku finansowego, wypłacane są z częstotliwością raz, dwa razy w roku.

Dowody: zeznania słuchanego w charakterze pozwanego P. W. (1) k. 272-273,

Zgodnie z treścią umowy spółki (...) sp. o.o. zarząd spółki składał się z jednego do trzech członków, kadencja trwała trzy lata. Uchwały zarządu zapadały bezwzględną większością głosów.

Dowody: umowa spółki akt notarialny A nr (...) k. 81-90, umowa tekst jednolity k. 43-49, regulamin zarządu k. 92-96,

W dacie zwołania w/w zgromadzeń wspólników członkami zarządu I. sp. o.o. pozostawali m.in. M. S. jako wiceprezes i P. W. (1) jako prezes.

Uchwałami nr 1/2011 i 2/2011 Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników spółki (...) sp. o.o. z dnia 28.02.2011 r. zostali oni powołani na nową kadencję począwszy od 1.03.2011 r. do lutego 2014 r.

Dowody: protokół z dnia 28.08.2011 r. k. 159, uchwała nr 1/2011 k. 160, uchwała nr 2/2011 k. 161, zeznania słuchanego w charakterze pozwanego P. W. (1) k. 272-273, zeznania słuchanej w charakterze pozwanej M. S. k. 273,

Powód i pozwana spółka pozostawały w konflikcie tak na tle realizacji umowy inwestycyjnej jak też zaangażowania wskazanego przez powoda członka zarządu w sprawy pozwanej spółki.

D.: wezwanie do zapłaty z daty 23.07.2013 r. k. 138,

Postanowieniem z dnia 24.10.2013 r. VI Ga 212/13 Sąd Okręgowy w Rzeszowie uchylił zaskarżone apelacją wnioskodawcy(...) sp. o.o. postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie w przedmiocie oddalenia wniosku o wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego członków zarządu I. sp. o.o. w osobach M. S. i P. W. (1) uzasadniany wygaśnięciem ich mandatów z dniem 27.06.2011 r. W motywach rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnik wnioskodawcy umocowany do działania przez J. R., nie dysponował skutecznym pełnomocnictwem,

jako że J. R. nie był jedynym członkiem zarządu i uprawniony jednoosobowo do jego udzielenia. Sąd wskazał, że w aktach rejestrowych spółki zalega uchwała nr 1/2011 i nr (...) powołująca M. S. i P. W. (1) na stanowiska członków zarządu do 28 lutego 2014 r., o tym zaś kto reprezentuje spółkę decyduje uchwała wspólników, która wywołuje skutki prawne do czasu stwierdzenia przez sąd ich nieważności.

Dowody: Postanowienie SO w Rzeszowie z dnia 24.10.2013 r. VI Ga 212/13 k. 265-269,

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na powołanych powyżej dowodach z dokumentów. Sąd dał m.in. wiarę dowodowi z uchwał z dnia 28.02.2011 r. nr (...) i (...), co do których brak było podstaw do odmówienia im autentyczności, a co do których okoliczności podjęcia i złożenia w aktach rejestrowych spółki jak też oznaczenia ich numeracji w przekonujący sposób wyjaśniła M. S.. Uchwały nie zostały niezwłocznie przedłożone do akt rejestrowych spółki, co podnosił powód kwestionując ich autentyczność, jako że zarząd wychodził z założenia, iż nie ma takiej potrzeby skoro skład tego organu nie uległ zmianie. Złożenie uchwał do akt rejestrowych w dacie późniejszej zostało zaś dokonane na wezwanie Sądu Rejestrowego w związku z wnioskiem o wykreślenie członków zarządu z Krajowego Rejestru Sądowego. Sąd miał także na uwadze, iż powód w dacie ich podjęcia nie był wspólnikiem spółki stąd z tego względu nie miał podstaw do podnoszenia zarzutu, iż sporne uchwały w tamtej dacie nie zostały podjęte. Jak to wskazał w pozwie przed zawarciem umowy inwestycyjnej zapoznał się z działalnością pozwanej spółki, nie znajdując podstaw do twierdzenia, iż M. S. i P. W. (1) nie posiadają przymiotu członków zarządu. Tym samym zatem bądź to treść tych uchwał była mu już wtedy znana bądź też nie dokonał kontroli w tym zakresie, co także świadczy o braku podstaw do podnoszenia, iż uchwały z pewnością w dacie 28.02.2011 r. nie zostały podjęte, a sporządzono je po powstaniu sporu i antydatowano.

Sąd dał w całości wiarę dowodowi z zeznań słuchanych w charakterze pozwanych P. W. (1) i M. S., jako logicznych, konsekwentnych i kategorycznych. Jednocześnie dokonując oceny tych zeznań Sąd miał na uwadze art. 233 § 2 kpc i fakt, iż na rozprawę nie stawił się przedstawiciel strony powodowej, uniemożliwiając tym samym jego przesłuchanie w charakterze powoda. Ostatecznie Sąd pominął dowód z przesłuchania strony powodowej wobec jej nieusprawiedliwionego niestawiennictwa na rozprawie na podstawie art. 302 § 1 kpc, dając jednocześnie wiarę dowodowi z zeznań przedstawicieli strony pozwanej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W przedmiotowej sprawie powód zgłosił roszczenia alternatywne domagając się kolejno ustalenia nieistnienia spornych uchwał, ewentualnie ich nieważności ewentualnie ich uchylenia.

Niezasadnym było roszczenie w przedmiocie stwierdzenia nieistnienia uchwał zgromadzenia wspólników spółki z o.o.

Sąd orzekający w sprawie podziela pogląd wyrażony w orzecznictwie, a to, że tryb zaskarżania uchwał przewidziany w art. 252 § 1 ksh, a odnoszący się do uchwał sprzecznych z ustawą, dotyczy także uchwał określonych w doktrynie jako "uchwały nieistniejące", stąd niedopuszczalne jest ich kwestionowanie w drodze powództwa konstruowanego na podstawie art. 189 k.p.c. W sytuacji zatem, gdy powód kwestionuje prawidłowość zwołania zgromadzenia wspólników, czy też jego zdolność do podejmowania uchwał brak jest podstaw do konstruowania powództwa o ustalenie nieistnienia uchwały na podstawie art. 189 k.p.c. Powód nie ma bowiem interesu prawnego w takim żądaniu ustalenia, skoro jako osoba uprawniona (art. 250 k.s.h.) mógł we właściwym czasie wystąpić z powództwem o stwierdzenie nieważności prawnie wadliwej uchwały na podstawie art. 252 § 1 i 3 k.s.h.

/Wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 19 lutego 2013 r. V ACa 759/12 i dalsze powołanego w jego uzasadnieniu orzecznictwo, LEX nr 1289451/.

Niezasadnym było także roszczenie w zakresie żądania stwierdzenia nieważności spornych uchwał.

Stosownie do treści art. 252 § 1 zd. 1 ksh osobom lub organom spółki, wymienionym w art. 250 ksh, przysługuje prawo do wytoczenia przeciwko spółce powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników sprzecznej z ustawą.

Uchwała która jest swoistym rodzajem czynności korporacyjnych osób prawnych, jest ważna, jeżeli zostaje podjęta przy zachowaniu określonych przez ustawę wymogów. Ustawodawca w odniesieniu do spółki z o.o. w sposób szczegółowy określa, m.in. kto może podjąć uchwałę, komu przysługuje uprawnienie do uczestnictwa w zgromadzeniu, procedurę postępowania na samym zgromadzeniu czy wymaganą ilość głosów.

Sprzeczność z ustawą obejmuje naruszenie przepisów kodeksu spółek handlowych lub innych ustaw i aktów prawnych zrównanych z ustawami, wydanych na ich podstawie rozporządzeń wykonawczych, a także ratyfikowanych umów międzynarodowych. Chodzi więc o naruszenie bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa. Przesłanki do stwierdzenia nieważności uchwały mogą mieć charakter materialny, ale i formalny.

Uchybienia formalne mogą być jednak podstawą powództwa o stwierdzenie nieważności tylko wtedy, gdy mogły mieć wpływ na jej treść (por. wyrok SN z dnia 26.03.2009r., I CSK 253/08, niepubl.).

Przy badaniu zgodności uchwały z ustawą należy stwierdzić, nie tylko czy zostały zachowane wszystkie określone w ustawie wymogi formalne zwoływania zgromadzenia i podejmowania na nim uchwał, ale także zbadać wpływ określonych uchybień formalnych na treść konkretnej uchwały /IV CSK 186/12 wyrok SN 2012-10-12 LEX nr 1275001.../. Wszelkie nieprawidłowości w zwołaniu zgromadzenia wspólników podobnie jak inne uchybienia w podejmowaniu uchwały mające wyłącznie formalny charakter mogą stanowić podstawę stwierdzenia nieważności uchwały tylko wtedy, gdy wpływały na jej treść bądź uchwalenie. / V ACa 775/1 wyrok s.apel. 2013-02-14 w K. LEX nr 1286531/.

W ocenie Sądu Okręgowego powód nie wykazał, iż doszło do uchybień formalnych w zwołaniu czy przebiegu zgromadzenia z dnia 30.06.2013 r. i 17.07.2013 r. r., które miały istotny wpływ na podjęcie lub treść spornych uchwał.

Wskazać należy, że wykładania przepisów określających zwoływanie zgromadzeń wspólników oraz zasady podejmowania na nim uchwał nie może być dokonywana w oderwaniu od celu jakiego te przepisy służą. Niewątpliwie rygoryzm dotyczący zwoływania zgromadzenia wspólników oraz podejmowania na nim uchwał został wprowadzony dla ochrony interesów wspólników. Skoro udział w zgromadzeniu nie jest obowiązkowy, to wspólnik powinien mieć zapewniony dostęp do informacji, które pozwolą mu podjąć racjonalną decyzję, czy powinien uczestniczyć w konkretnym zgromadzeniu w całości, czy tylko przy podejmowaniu określonych uchwał. Minimalny standard ochrony interesów wspólnika w spółce kapitałowej polega na zapobieganiu takiej sytuacji, gdy uchwała byłaby podjęta bez wiedzy wspólnika o treści takiej uchwały /IV CSK 186/12 wyrok SN 2012-10-12 LEX nr 1275001.../.

Ustalenie związku między ewentualną wadliwością formalną uchwały a jej treścią następuje in concreto a nie in abstracto /wyrok SA w Katowicach z 24.10.2012 r. V ACa 417/12./

Powód powołał się na nieprawidłowości towarzyszące jego zdaniem zwołaniu zgromadzenia wspólników i naruszenie art. 235 ksh, który upoważnia do tego zarząd.

Powód wskazał, że zawiadomień nie podpisali wszyscy członkowie zarządu, nie zostały poprzedzone uchwałą zarządu, nadto wskazał, że co do dwóch członków zarządu podpisanych na zawiadomieniach wygasł ich mandat.

W ocenie Sądu nawet jeżeli przyjąć, że zgromadzenia te zostały zwołane wadliwie, to w okolicznościach sprawy można kategorycznie stwierdzić, iż nawet wadliwy sposób zwołania zgromadzenia nie mógł mieć wpływu na treść zakwestionowanych uchwał.

Przypomnieć należy bowiem, iż na obu zgromadzeniach wspólników reprezentowany był cały kapitał zakładowy spółki, nikt ze wspólników nie zgłosił sprzeciwu przeciwko odbyciu zgromadzenia lub wniesieniu spraw których dotyczyły sporne uchwały do porządku obrad. Wszyscy wspólnicy brali nadto czynny udział nad głosowaniem nad każdą z uchwał, powód głosujący przeciwko uchwale, żądał zaprotokołowania swojego sprzeciwu do protokołu. Innymi słowy nie zostały naruszone minimalne gwarancje jego interesów.

Ponadto należało mieć na uwadze art. 240 ksh, który określił przesłanki dopuszczalnego odstępstwa od wymagań dotyczących zwołania zgromadzenia wspólników.

Uchwały zgodnie z tym przepisem można powziąć pomimo braku formalnego zwołania zgromadzenia wspólników, jeżeli cały kapitał zakładowy jest reprezentowany, a nikt z obecnych nie zgłosił sprzeciwu dotyczącego odbycia zgromadzenia lub wniesienia poszczególnych spraw do porządku obrad.

Kolejną kwestią jest, iż w sprawie brak podstaw do ustalenia, iż M. S. i P. W. (1) w dacie zwołania w/w zgromadzeń wspólników nie mieli przymiotu członka zarządu.

W aktach sprawy zalegają uchwały z daty 28.02.2011 r. , a to nr (...) i nr (...) na mocy których w/w osoby zostały powołane na nową kadencję w charakterze członków zarządu na okres czasu do lutego 2014 r. Sąd miał na uwadze, iż koniecznym jest przyjęcie zasady, że do zanegowania skutków prawnych uchwały sprzecznej z ustawą niezbędne jest wydanie na żądanie uprawnionego podmiotu, zgłoszone w odpowiednim terminie, stosownego wyroku sądowego. Do czasu wydania takiego wyroku skutki prawne uchwały muszą być respektowane. Możliwość ich nierespektowania z mocą wsteczną powstaje dopiero po uprawomocnieniu się wspomnianego wyroku /por. postanowienie z dnia 18.01.2013 r. I Acz 949/12 Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, również Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 13.12.2007 r. , I ACa 679/07, LEX nr 370783/.

Powyższemu pogładowi dał min. też wyraz Sąd Apelacyjny w Rzeszowie postępowaniu o sygn. akt VI Ga 212/13 dokonując oceny uprawnień wskazanych w tym postępowaniu osób do reprezentacji pozwanej spółki - uznając, iż skoro nie nastąpiło w sprawie rozstrzygnięcie co do nieważności uchwał nr 1/2011 i 2/2011 z dnia 28.02.2011 r. o ich powołaniu należy przyjąć, iż uchwały te pozostają w obrocie prawnym.

Wracając do kwestii uchybień formalnych wskazać także należy, że nie stanowił także uchybienia formalnego mającego wpływ na podjęcie zaskarżonych uchwał fakt, że nie wykazano powzięcia uprzedniej uchwały zarządu poprzedzającej zwołanie zgromadzenia. Skoro zarząd był trzyosobowy, obowiązywała zasada głosowania bezwzględną większością głosów, to nawet w razie przeciwnego głosu jednego członka zarządu, przy pozostałych dwóch głosach za zwołaniem zgromadzenia uchwała taka zostałaby przyjęta.

Odnosnie zaś podpisania samego zawiadomienia o zwołaniu zgromadzenia, należy pamiętać, że w procesie zwoływania zgromadzenia wspólników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością można wyróżnić dwa etapy, podjęcie decyzji przez organ /uchwała zarządu/ i wysłanie zaproszeń do wspólników, o jakich mowa w art. 238 k.s.h. Ta ostatnia czynność w znacznej mierze ma charakter techniczny, bowiem w istocie jest zawiadomieniem wspólników o treści uchwały o zwołaniu zgromadzenia, podjętej przez uprawniony organ. /I ACa 613/10 wyrok s.apel. 2010-09-22 w P. LEX nr 756683/. Okoliczność zatem że zaproszenia nie podpisali wszyscy członkowie zarządu nie jest uchybieniem formalnym w zwołaniu zgromadzenia.

Powód nie powołał się na inne przyczyny niż nieprawidłowy jego zdaniem skład zarządu, brak uchwały zarządu w przedmiocie zwołania zgromadzenia wspólników poprzedzającej jego zwołanie, czy podpis na zawiadomieniu, które miałyby wpłynąć na treść czy podjęcie zaskarżonych uchwał.

W świetle powyższego więc roszczenie o stwierdzenie nieważności uchwał należało uznać za bezzasadne.

Kolejną kwestią wymagającą rozważenia, a dotyczącą zarzutu wygaśnięcia zakwestionowanych mandatów członków zarządu był wniosek powoda o zawieszenie niniejszego postępowania z uwagi na toczące się przed tut. Sądem Okręgowym postępowanie sądowe sygn. akt VI GC 343/13 dotyczące stwierdzenia nieważności w/w uchwał nr 1/2011 i 2/2011 z dnia 28.02.2011 r.

Na wstępie należy wskazać, że zawieszenie postępowania w oparciu o art. 177 § 1 pkt 1 kpc należy do dyskrecyjnych uprawnień sądu prowadzącego postępowanie /I ACa 1076/1 wyrok s.apel. 2013-04-24 w W./.

W ocenie Sądu rozstrzygającego w sprawie rozstrzygnięcie niniejszej sprawy nie zależy od wyniku w/w postępowania / art. 177 § 1 pkt 1 kpc /. Zależność ta musi być tego rodzaju, że orzeczenie, które ma zapaść w innym postępowaniu cywilnym, będzie prejudykatem, czyli podstawą rozstrzygnięcia sprawy, w której ma być zawieszona postępowanie. Przepis art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. znajduje zastosowanie, gdy wynik jednego postępowania cywilnego zależy od wyniku innego postępowania cywilnego, gdyż przedmiot postępowania prejudycjalnego stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Oznacza to, że nie jest możliwe rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu cywilnym bez wcześniejszego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnych / III AUz 71/12 postanow. s.apel. 2012-09-05 w S. LEX nr 1216392/.

Jak to wskazano powyżej, nawet jeśli doszło do formalnego uchybienia w zwołaniu zgromadzeń wspólników z uwagi na działanie osób nieuprawnionych do reprezentacji pozwanej spółki w charakterze członków zarządu, to w okolicznościach przedmiotowej sprawy jak to powyżej wskazano, nie miało to wpływu na podjęcie i treść zaskarżonych uchwał. Kwestia będąca przedmiotem postępowania VI GC 343/13 nie ma zatem charakteru prejudycjalnego.

Brak było podstaw do zawieszenia postępowania także ze względu na ewentualne wątpliwości do co uprawnienia przez P. W. (1) i M. S. do reprezentacji pozwanej spółki w przedmiotowej sprawie, jako że uchwały z dnia 28.02.2011 r. nie zostały wyeliminowane z obrotu prawnego i jak to także wskazano, należy respektować ich treść, nadto M. S. i P. W. (1) nadal figurują w KRS w charakterze członków zarządu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił wniosek na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 kpc.

Niezasadnym było także roszczenie o uchylenie zaskarżonych uchwał w myśl art. 249 ksh.

Powód zarzucając sprzeczność uchwał z dobrymi obyczajami wskazał, że godzą w interes spółki, mają na celu pokrzywdzenie jego jako wspólnika.

Stosownie do treści art. 249 § 1 ksh uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika, może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

Z powyższego sformułowania należy wnioskować, iż do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały nie wystarczy samo powzięcie uchwały sprzecznej z dobrymi obyczajami, lecz musi zachodzić dodatkowa przesłanka w postaci „godzenia w interes spółki” lub zamiaru „pokrzywdzenia wspólnika” .

W konsekwencji uprawniony podmiot może dochodzić uchylenia uchwały, jeżeli

1. uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i godzi w interes spółki,
2. uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i ma na celu pokrzywdzenie wspólnika,
3. uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, godzi w interes spółki i ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Zawsze zatem przynajmniej dwie przesłanki wadliwości uchwały muszą zachodzić łącznie /zob. wyrok SA w Gdańsku z dnia 7.12.1993r., I ACr 865/93, OSAiSN 1994/4/18 /.

Odnośnie pojęcia dobrych obyczajów to właściwym jest takie rozumienie tego pojęcia z art. 249 k.s.h. jako takiego sposobu postępowania, które da się pogodzić z regułami uczciwego obrotu, zwykle skonkretyzowanych w obowiązujących w tym obrocie zwyczajach, które to reguły uwzględniają charakter danego rodzaju [branży] aktywności gospodarczej, a sama ich treść i sposób wykładni są nakierowane na zapewnienie nie zakłóconego jej funkcjonowania, a co za tym idzie rozwoju. /I ACa 1036/12 wyrok s.apel. 2012-11-15 w K. LEX nr 1236699/.

W przedmiotowej sprawie żadna z wyżej wymienionych sytuacji odnośnie do żadnej z zaskarżonych uchwał nie miała miejsca.

Brak podstaw do stwierdzenia, iż uchwała nr 9 z dnia 30.06.2013 r. /k.117/ w przedmiocie przyznania dwóm członkom zarządu nagród narusza dobre obyczaje oraz jednocześnie godzi w interesy spółki czy krzywdzi powoda jako współnika.

Nie narusza bowiem samo w sobie dobrych obyczajów pominięcie przy gratyfikacji finansowej jednego członka zarządu. Nagrody ze swej istoty przyznawane są za szczególne dokonania. Jak to ustalił Sąd w roku 2012 r. spółka (...) wypracowała większy zysk niż w latach poprzednich. Twierdzenia powoda, iż było to wyłącznie wynikiem dokonanej przez niego wpłaty jest gołosłowne. Jednocześnie też z zeznań słuchanego w charakterze strony pozwanej P. W. (1) wynikało, że kwota wpłaty z tytułu objęcia przez powoda udziałów w spółce nie została uwzględniona w zysku. Brak w sprawie podstaw do stwierdzenia, iż finansowa gratyfikacja członków zarządu była obiektywnie nieuzasadniona.

Jednocześnie wskazać należy, że pominięty przy nagrodzie członek zarządu nie uzyskał nawet absolutorium za swą działalność w 2012 r. Uchwała nr 7 w przedmiocie udzielenia absolutorium J. R. nie została przyjęta, przeciwko uchwale głosowało 180 głosów, za 59. Absolutorium jest rodzajem wewnętrznego aktu spółki, który ma na celu wykazanie, czy spółka, w której imieniu wypowiadają się uczestniczący w zgromadzeniu, jest zadowolona z dotychczasowych działań organów. Chodzi o akceptację (lub nie) działalności organów spółki z uwzględnieniem wszelkich aspektów działania, zarówno poddanych ocenie na podstawie dokumentów przedłożonych, jak również na innej podstawie. /Andrzej Kidyba Tytuł: Komentarz aktualizowany do art.231 Kodeksu spółek handlowych Stan prawny: 2013.09.30/. Co znaczące uchwała ta nie została zaskarżona.

Trudno zatem uznać za uzasadnione argumenty o naruszeniu dobrych obyczajów w sytuacji, gdy działalność pominiętego członka zarządu nie została pozytywnie oceniona, ocena ta nie została nawet przez zainteresowanego zakwestionowana w drodze przysługujących mu środków prawnych.

Odnosnie pokrzywdzenia współnika Sąd miał na uwadze, że pokrzywdzenie to nie może być wykładane tylko z punktu widzenia interesów majątkowych tego współnika, którego treść uchwały ma dotyczyć. Wykładnia ta musi - biorąc pod rozwagę wszystkie istotne okoliczności konkretnego wypadku - uwzględniać generalną pozycję współnika w ramach podmiotu korporacyjnego, którego status ekonomiczny jest tylko jednym wyznacznikiem. Ocena, czy kwestionowana uchwała ma na celu pokrzywdzenie współnika, musi być przeprowadzona w formie odpowiedzi na pytanie czy w podjęto tę uchwałę po to by pozycję tę osłabić i w ten sposób doprowadzić do jego pokrzywdzenia przejawiającego się także w skali korzyści finansowych jakie wiążą się z tą pozycją./ I ACa 1036/12 wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 2012-11-15/.

Nawet w powyższym ujęciu niezrozumiałym jest, biorąc przy tym pod uwagę, że pominięty członek zarządu został uprzednio wskazany przez powoda na mocy umowy wiążącej go z pozwaną spółką, w jaki sposób jego nienagrodzenie miałoby prowadzić do pokrzywdzenia powodowej spółki, do osłabienia jej pozycji czy statusu ekonomicznego, jako współnika I. sp. o.o. Należy bowiem odróżnić podmiot będący współnikiem spółki od osoby wskazanej przez niego na członka zarządu tej spółki.

Niezasadnym był także argument, iż przyznanie nagród członkom zarządu, będącym jednocześnie współnikami, stanowiło ukrytą wypłatę zysku godząc w ten sposób w interesy spółki jako podmiotu non profit i narażając ją na utratę źródeł finansowania z programów unijnych.

Sąd miał na uwadze, że pozwana spółka działała non profit, t.j. prowadząc działalność skupiała się na wspieraniu prywatnego lub publicznego dobra, a nie osiągnięciem zysku. Należy jednak odróżnić spółkę od osób w niej zatrudnionych, także w charakterze członków zarządu. Należy także rozróżnić funkcję współników od członków zarządu. Z tytułu pełnienia tej ostatniej należy się tak wynagrodzenie jak i zasadnym jest wypłata finansowych gratyfikacji za wymierny wynik pracy. Zatrudnienie w spółce non profit nie oznacza samo w sobie, że ma mieć ono wymiar symboliczny czy też niedopuszczalne są finansowe gratyfikacje jej pracowników.

Jednocześnie wysokość jednorazowych nagród 16 000 zł. w porównaniu z otrzymywanym z wynagrodzeniem /7 000 zł. miesięcznie/ jak i wysokością wypracowanego zysku za 2012 r. /499 414,07 zł./ nie wskazuje na ukryty cel, jakim miałby być podział tego właśnie zysku między wspólników, ale właśnie na finansową gratyfikację za jego osiągnięcie.

Brak też w ocenie Sądu przesłanek z art. 249 ksh uzasadniających uchylenie kolejnej uchwały, a to nr 10 z dnia 30.06.2013 r. wyrażającej zgodę na zakup nieruchomości /k.118/.

Powód zarzucił naruszenie dobrych obyczajów poprzez naruszenie celów działalności spółki, wprowadzenie w błąd instytucji od których pozwany pozyskuje środki na działalność, a których wymogiem jest działalność non profit. Zakup zaś po zawyżonej zdaniem powoda cenie stanowił naruszenie interesów spółki i stanowił pokrzywdzenie jej wspólników.

Podstawowy zarzut wskazany na poparcie powyższych twierdzeń, a to zawyżenia ceny nieruchomości był zdaniem Sądu gołosłowny, powód powoływał się bowiem jedynie na średnią cen w województwie (...), które ze swej istoty nie są miarodajne przykładowo dla wyceny nieruchomości w atrakcyjnej lokacji, na co powołano się w sprawie. Sądowi nadto z urzędu znanym jest fakt, iż lokalizacja spornej nieruchomości była potencjalnie atrakcyjna, co musiało mieć przełożenie na jej wartość.

Jednocześnie Sąd oddalił wniosek dowodowy z opinii biegłego zgłoszony na rozprawie w dniu 13.12.2013 r. na okoliczność wartości nieruchomości jako spóźniony na podstawie art. 207 § 6 kpc i art. 217 § 2 kpc. Stronie powodowej określono termin do wnoszenia wniosków dowodowych /k. 180/ w terminie 14 dni pod rygorem ich pominięcia na dalszym etapie. Powód zgłaszając wniosek dopiero na rozprawie nie wykazał przesłanek z art. 217 § 2 kpc. Zgłoszenie dowodu z opinii biegłego, który mógł być zawnioskowany na wcześniejszym etapie zmierzał w ocenie Sądu do przewlekłości postępowania pewnością zwłokę w postępowaniu.

Wobec niewykazania zawyżenia ceny nieruchomości, bezzasadnym był zarzut, iż jej zakup od jednego ze wspólników miał stanowić ukrytą wypłatę zysku na jego rzecz, co naruszało zasadę non profit i narażało spółkę na utratę źródeł finansowania ze środków unijnych. Niezasadnym okazał się też zarzut działania z pokrzywdzeniem wspólników spółki, czy naruszenia interesów spółki skoro nie wykazano, że zakup nieruchomości miał spowodować uszczuplenie majątku spółki i czy wartości udziałów wspólników. Niezrozumiałym jest, dlaczego zdaniem powoda, zakup nieruchomości sam w sobie sprzeczny był z celem działalności Spółki i nie mogła ona zakupić nieruchomości celem np. zainwestowania wypracowanego wcześniej zysku - skoro zakup ten mógł potencjalnie być dla niej korzystnym i przyczynić się do polepszenia dalszego wyniku finansowego, przeznaczonego następnie na działania statutowe spółki.

W świetle powyższego brak podstaw do uchylenia zaskarżonej uchwały.

Powód nie wykazał także, zdaniem Sądu, zasadności roszczenia o uchylenie uchwały nr 3/ (...) z dnia 17.07.2013 r. / k. 261/ w przedmiocie odwołania członka zarządu w osobie J. R..

Niezasadnym jest bowiem argument, iż odwołanie członka zarządu wskazanego uprzednio przez powoda, do czego był uprawniony na mocy umowy, dokonane zostało z pokrzywdzeniem jego jako wspólnika, naruszeniem dobrych obyczajów czy interesu spółki.

Odwołanie członka zarządu nie naruszało dobrych obyczajów w rozumieniu zachowania, które wpływa pozytywnie na funkcjonowanie spółki i jest związane z postrzeganiem uczciwości kupieckiej przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Podstawową kwestią było mianowicie, że ten członek zarządu nie uzyskał absolutorium w związku z pełnieniem swej funkcji w roku 2012 r, a uchwała o jego nieudzieleniu nie została zakwestionowana. Skoro działalność tego członka zarządu nie została zaakceptowana przez spółkę, naturalną tego konsekwencją było jego odwołanie.

Nie naruszało też samo w sobie zasad przyzwoitego postępowania, uwzględniającego w odpowiednim stopniu różne interesy służące wszystkim w spółce, odwołanie członka zarządu wskazanego zgodnie z umową inwestycyjną przez powoda. Powód tak jako strona umowy jak i wspólnik pozwanej spółki nie doznał ograniczenia w swym umownym prawie jak też jako uczestnik spółki, jako że nadal mógł wskazać inną osobę na to stanowisko, tym samym utrzymując swego „przedstawiciela” w zarządzie.

Samo uzgodnienie w umowie wiążącej powoda z pozwaną spółką uprawnienia do wskazywania członka zarządu nie oznacza, iż osoba taka na tym stanowisku była nienaruszalna. Wobec wyrażenia przez spółkę swego niezadowolenia z jego działalności w jej interesie było odwołanie J. R.. Powód zaś winien był rozważyć wskazanie innej osoby, która mogłaby podjąć działania mające na celu powołanie Centrum Szkoleń (...) t.j. zadania wskazanego w umowie na co powoływał się powód i tym realizować tak jej cele jak i wspomóc rozwój spółki.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd oddalił powództwo w zakresie roszczenia o stwierdzenie nieistnienia uchwał na podstawie art. 189 kpc w zw. z art. 252 § 1 ksh, w zakresie roszczenia o stwierdzenie nieważności uchwał na podstawie art. 252 § 1 ksh, roszczenia o uchylenie uchwał na podstawie art. 249 § 1 ksh.

W przedmiocie kosztów postępowania na które składają się po stronie pozwanego koszt opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i koszt zastępstwa procesowego /§ 10 pkt 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu/ Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc statuującego zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania.